

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XCV. Venite exultemus Domino, iubilem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Sed quoties animo mihi defecisse uidebar,
 Huc toties pietas me tua restituit.
 Cum nimio grauium curarum inuoluerer aestu,
 Lenimen bonitas mi tua dulce fuit.
 Num commune tibi est aliquid cum Gente maligna,
 Quæ solum diræ pestilitatis habet?
 Quæ solet afflictis falsuras neccere fraudes,
 Et specie ueri scandala falsa loqui.
 Concurfant falso damnantes crimine iustum,
 Nec pudet innocui sanguinis esse reos.
 At Dominus mihi defensor, saluator & idem,
 Arcis & inuictæ turris & instar erit.
 Ille malis mala reddet, iniqua repondet iniquis,
 Præmia ab hoc factis iudice digna ferent.
 Illos disperdet Dominus quia multa patrârunt
 Impia, disperdet castra inimica Deus.

Bonitatem uo-
 cat uerbum, q̄
 hortatur ad pa-
 tientiam, & p-
 mittit liberati-
 onem.

PSALMVS XCV.

Venite exultemus Domino, iubilem.

ARGUMENTVM.

Est exhortatio, ut fide amplectamur
 Christum & uerbum eius, quem dicit crea-
 torem & doctorem nostrum esse, nosq; o-
 ues eius. Epistola ad Hæbreos magnifice
 hunc Psalmum tractat. Additum autem est,
 sicut in adhortationibus solet, exemplum
 populi Iudaici, qui pœnas incredulitatis
 dedit, & ideo non potuit intrare terram
 Canaan, ita nos si Christum non audie-
 rimus,

O 4

rimus.

rimus, non intraturos æternam quietem.

Hic Dominum populis Christum canit esse futurum,
Et testamenti tempora sancta noui.

Hic Deus est, cui nos decet exultare, quod ille est,
Promissum nobis quem sacra scripta docent.

Exordium
Παθητικόν
quo inuitat Ec-
clesiam ad gra-
tiam actionem
& laudes.

Narratio, in
qua describit
nobis Christū
creatorem, De-
um & Docto-
rem nostrum.

Est deus noster

Nos sumus ei-
us populus.
Propositio, Er-
go Dei & crea-
toris uestri uer-
bum humili a-
nimo accipite.

Addit rationē
ab exemplo.
Si non credide-
ritis, peribitis.

Eta agite ex animo Domino exultemus ouantes,
Qui solus nostræ iura salutis habet.

Dulcia gratifico fundamus iubila cantu,
Aequent hymnisonum carmina blanda melos.

Ante ipsum gratos nos comparere decorum est,
Laudibus & meritis accumulare patrem.

Magnus enim Dominus Deus est, rex maximus idem
Ille Deūm, quotquot fabula uana canit.

Cuius in arbitrio sunt intima uiscera terræ,
Culmina præcelsis montibus ille dedit.

Cærule latiuagi fundauit marmora ponti,
Quicquid & hæc extra continet omne solum.

Hunc ut adorantes igitur uenemur adeste,
Suppliciter proni simus ut ante Deum.

Ante Deum qui nos tales, qui cuncta creauit,
Ut Deus ipse, quod est, noster, id esse uelit.

Nos ipsi populus sua quem per pascua nutrit,
Et grex munifica quem regit ipse manu.

Ille quidem pastor uobis, modo iussa ferentem
Ipsius & uoce audieritis erit.

Duricie rigida ne cor constringite uestrum,
Sicut inexhausto per loca uasta situ.

Per loca quæ uestri me tentauere parentes,
Videruntq; manus facta stupenda meæ.

Nam

Nam quia me toties explorauere rebelles,
 Facta etiam dextræ sustinere meæ.
 Hoc cum pertæsus lustris genus octo fuisset,
 Errantes sensi nec mea iussa sequi.
 Iuravi tandem iratus, non ergo uidebunt
 Quæ tranquilla ipsis regna daturus eram.

PSALMVS XCVI.

Cantate Domino canticum nouum.

ARGUMENTVM.

Est idem argumentum cum præcedenti
 Psalmo. Est enim prophetia de regno Chri-
 sti spargendo in totum orbem, & inter om-
 nes gentes. Et hortatur ad gratiarum actio-
 nem, quæ consistit in oblatione munerum,
 hoc est, sicut ipse exponit, in timore Dei, in
 adoratione & prædicatione nominis eius,
 quod Christus sit rex, qui iudicet in iusticia,
 hoc est, peccata condonet & iustificet.

Prædicit regnaturum super omnia Christum,
 Dandum Euangelij Gentibus esse diem.
 Hoc feret æternæ letissima nuncia pacis,
 Quo duce per Christum libera turba sumus.

In noua uocales dissoluite carmina linguas,
 Et canite excelsio iubila grata Deo.
 Quicumq; incolitis conuexæ climata terræ,
 Laudibus assiduis, dicite, ferte Deum.

Propositio.
 Laudate Do-
 minum.

O. 5. Dicia